

АНКА БОАДЖИУ: "НИЕ ДОКАЗАХМЕ, ЧЕ СМЕ ДЪРЖАВА, КОЯТО СПАЗВА ОБЕЩАНИЯТА СИ"

Публикуван на: 06-07-2006

Източник: [Портал ЕВРОПА](#)

Румънският министър на европейската интеграция г-ца Анка Боаджиу в интервю за Портал ЕВРОПА.

- » Румънското евро-министерство не отпуска бюджет за лобирание, казва министър Анка Боаджиу.
- » Когато е налице политическа воля, закъсненията могат да се наваксат.
- » Подхлъзванията по европейския път са нещо нормално.

Въпросите зададе Огнян Бояджиев

Г-це Боаджиу, какви бяха чувствата и емоциите Ви на 16 май, когато бе представен [мониторинговият доклад на Комисията, в който не се препоръчва присъединителна дата за Румъния през 2007 г.?](#)

16 май беше дата с голяма важност за нашите две страни. Ние обаче не сме очаквали в този мониторингов доклад да се съдържа препоръка за присъединителна дата. И причината за това е много основателна: датата на присъединяването е ясно написана в Договора за присъединяване – тя е 1 януари 2007 г. Така че за нас нямаше изненада от това, че в мониторинговия доклад не съдържаеше препоръка за дата. По-важното в този документ бе стойността, която той добави към продължаващата подкрепа на Комисията.

Възприемам този мониторингов доклад като много добър, не само защото изтъква напредъка, осъществен от нашите две страни, но и защото дава мощен стимул да продължим усилията си в някои области.

Така че според мен анализът, съдържащ се в този документ, е с много по-голямо практическо значение, отколкото дали в него има препоръка за присъединителна дата. Датата, която вече знаем, ще е 1 януари 2007 г., както е отбелязано и в Заклученията на Европейския Съвет.

Вие присъединихте ли се към [веселбата](#) на импровизираното парти, организирано от някои български наблюдатели в сградата на Европейския парламент след представянето на майския доклад?

За съжаление аз не можах да участвам в празника заради други ангажименти, поети по-рано. Мисля, че подходящото време за обща, този път, веселба, би бил моментът на присъединяването... **Майският мониторингов доклад не съдържа препоръка за присъединителна дата за Румъния и за България. Според някои наблюдатели това показва колебливостта на ЕК да поеме отговорност по толкова чувствителен въпрос; според други – и двете страни не получават дата заради неспособността на България да реформира. Какво е личното Ви мнение?**

Датата за присъединяване на Румъния и България е фиксирана в Договора. Нямаше нужда докладът на Комисията да фиксира присъединителна дата. Той можеше да препоръча отлагането ѝ в случай, че едната от двете страни не беше изпълнила мерките по специалната защитна клауза. Ние обаче доказахме, че сме взели решителни мерки да изпълним критериите за присъединяване и че няма нужда Комисията да препоръчва отлагане.

Фактът, че ще имаме друг доклад през септември може да е единствено в наша полза, понеже имаме повече време да докажем, че можем да сме напълно подготвени за присъединяване към ЕС.

Вие удовлетворена ли сте от съдържанието на майския мониторингов доклад на Европейската комисия?

Няма причина да не съм удовлетворена от него. За нас са изключително полезни анализите, които Комисията прави. Не само защото дават ясната картина докъде сме стигнали, но и защото съдържат много полезни насоки за стъпките, които ни предстоят.

Последните два доклада в частност бяха от изключителна важност за нас. С тези доклади ние доказахме, че сме държава, която спазва обещанията си; и че когато е налице политическа воля, закъсненията могат да се наваксат.

Непосредствено след представянето на майския доклад, румънските власти бяха цитирани да призовават ЕК да подготви възможно най-скоро следващия си доклад. Какви са причините Румъния да желае есенният доклад да се направи преди месец октомври?

Нужно ни е да получим следващият доклад на Комисията по-рано от месец октомври заради усложнените процедури в някои страни, които все още не са ратифицирали Договора ни за присъединяване. Необходимо е да им осигурим достатъчно време да ратифицират Договора. Трябва да имаме предвид, че един по-ранен доклад означава по-скорошни крайни срокове за спазване на изискванията. Това няма да е лесно за Румъния и за България, но аз вярвам, че ние вече сме доказали, че можем да ускорим реформите, за да станем пълноправни членове на ЕС.

Коментирайки напредъка, осъществен от България и Румъния, председателят на Комисията по външни работи на люксембургския парламент г-н [Бен Фаю каза в интервю за Портал ЕВРОПА на 12 май](#), че "ако едната страна е по-добре подготвена от другата, няма причина да караме по-подготвената страна да чака заради по-бавната". Дали днес по-бавното темпо на българските реформи представлява спънка пред румънската интеграция в ЕС?

Румъния и България имат общ присъединителен договор и те ще се присъединят заедно на 1 януари 2007 г. Нашите две страни поеха по този път почти по едно и също време. Обаче по време на едно толкова интензивно, напрегнато и предизвикателно преживяване, са нормални подхлъзвания от едната или от другата страна, тъй като трябва да имаме предвид и различните условия. Между 2001 и 2004 година Румъния се управляваше от социал-демократи, които не сполучиха в решаването на някои изключително тревожни за нас проблеми – като борбата срещу корупцията, реформата в съдебната система и осигуряването на конкурентна среда за нашата икономика. В допълнение, преговорите бяха приключени много по-късно от момента, в който това трябваше да се случи.

За разлика от Румъния, България вършеше своята работа внимателно и с повече резултатност според европейските оценки. Ситуацията се промени миналата година, защото Румъния получи предимство благодарение на работата на едно ново и отговорно правителство, докато България бе вкарана в електорална криза, което доведе до това, че властите загубиха достатъчно количество ценно време. И все пак след обнародването на доклада на ЕК през май тази година, стана ясно на всички, че България ускорява реформите. Мисля, че точно сега и Румъния, и България са на верния път по отношение на готовността за влизане в ЕС на 1 януари 2007 г.

Мислите ли, че ще е добре за Румъния, ако европейските институции възприемат отделни подходи спрямо нашите две страни в [оценяването на напредъка](#) им към присъединяването, и защо?

Моето мнение е, че такъв подход е възприет и се прилага от Комисията през всичките тези години. Макар и България и Румъния да са подписали същия Договор, всеки оценъчен доклад разглежда двете страни поотделно. И е напълно нормално да се прави така, понеже трябва да се вземат предвид различните обстоятелства и различните подходи. В същото време нашите две страни тръгнаха по този път заедно и ще пресечем финала заедно. Ние заедно извървяхме дълъг път, за да стигнем до тук и заслужаваме да станем членове на ЕС от 1 януари 2007 г.

София и Букурещ се надяват ратификацията на присъединителния договор да завърши до 31 декември 2006 г. във всичките 25 страни-членки. Ако това не се случи, смятате ли за реалистично [присъединителният договор да бъде предоговорен](#)?

Уверена съм, че ратификационният процес ще завърши до 1 януари 2007 г. и като го казвам, имам

предвид всички уверения, които съм получила при посещенията ми в страните от ЕС. Освен това оставащите четири държави, които трябва да ратифицират договора, имат график за това и във всички тях процедурите би трябвало да завършат навреме. Румъния и България се радват на всичката необходима подкрепа за готовността им да се присъединят към ЕС догодина и нека ви припомня резолюцията на Европейския Съвет, която препоръчва на всички страни-членки да ратифицират навреме присъединителния договор, за да може предвидената дата на влизането да не бъде излагана на риск. В заключение не виждам никаква причина за предоговарянето на нашия Договор.

Заклученията на Европейския Съвет напълно ясно посочват, че 1 януари 2007 г. остава като предвидена присъединителна дата. Нещо повече – Съветът препоръчва ратификационният процес да продължи, за да може да приключи в установеното време.

Намирам, че тези две заключения са много положителни за Румъния и България – те са потвърждение на нашите постижения в интеграционния процес.

Някои експерти по европейска интеграция мислят, че Румъния използва много опитни [PR-специалисти и лобисти](#), които да подпомогнат подготовката ви за членството, както и перфектния диалог и комуникация, които Букурещ поддържа с Брюксел. Кои са тези лобисти и публично достойние ли са финансовите параметри на договорите Ви с тях?

Партньорството между Румъния и Брюксел се основава на честността и интензивната комуникация. Върху това измерение на интеграционните ни усилия – а именно, комуникационния компонент – ние поставяме съществено ударение.

Министерството, което аз координирам, има най-малко двойна мисия: да информира нашите граждани за предимствата и отговорностите, които ще произтекат от евроинтеграцията; но така също и да поддържа постоянен контакт между Брюксел и Букурещ. Това не се прави чрез PR-експерти или благодарение на изкусна вещина в комуникациите, а задачата се състои в това, непрекъснато да се информират Комисията и другите отговорни институции за текущото ни положение.

Министерството на европейската интеграция не отпуска средства за лобиране и не ми е известна никоя публична институция, която би отделяла бюджет за такова нещо. Освен това лобирането е част от всекидневната дейност на всеки политик, а пък и румънските наблюдатели в Европейския парламент вършат много добра работа в тази посока.

В Брюксел, а и в София, [харизмата на румънската министърка на правосъдието г-жа Моника Маковей](#) се оценява високо от общественото мнение. Вие лично нямате ли понякога усещането, че румънският успех се превръща някак си повече в неин личен, отколкото в обща заслуга на цялото правителство?

Харизмата на министър Маковей разбира се е високо ценена – поради основателни причини и за това има солидни аргументи. Никой не би трябвало – и никой не би могъл – да отрече огромните усилия, положени от нашия министър на правосъдието. За да бъде съвсем ясна – лично тя самата е сред причините, заради които, когато ходя в Брюксел, се чувствам горда да докладвам за напредъка на Румъния.

Както всички знаем, правосъдието и вътрешните работи бяха един от най-чувствителните въпроси – област, останала "в червено" твърде дълго време. Фактът, че сега цветът се промени, се дължи главно на нейната решителност.

АНКА БОАДЖИУ: "НИЕ ДОКАЗАХМЕ, ЧЕ СМЕ ДЪРЖАВА, КОЯТО СПАЗВА ОБЕЩАНИЯТА СИ"

Въпреки това всички ние сме част от един силен екип, който работи за обща цел – 1 януари 2007 г. – и това означава, че – както във всеки добър отбор – ние делим всичко помежду си, добро или лошо. Същевременно не бива да се пренебрегват решителността и здравата работа и на останалите членове на правителството и на другите институции, участващи в този процес.

Защо желае Румъния да стане [член на Европейския съюз](#)?

Ставайки член на ЕС, ние преоткриваме нашата идентичност и си възвръщаме естествения статут. В продължение на толкова дълго време слушахме оркестъра, а съвсем отскоро се подготвяме да бъдем част от него.

Европейската интеграция е шанс за Румъния да модернизира институциите си, менталитета си. Промените, предизвикани от интеграционния процес, вече се превръщат в част от всекидневието ни. Имаме нови институции, нови правила, нови възможности и нови предизвикателства, пред които трябва да се изправим. Това е комплексен процес, който засяга всички слоеве. Това, през което преминаваме, е това, което сме приели, а не нещо, което ни е било наложено.

Българският министър-председател Сергей [Станишев неотдавна каза](#), че членството на България в ЕС ще послужи като "финансова компенсация за трудностите по време на прехода". Споделяте ли това мнение?

От сантиментална гледна точка е вярно. Аз обаче мисля, че нито Румъния, нито България трябва наивно да вярват, че евроинтеграцията е процес, който ще ни се случи автоматично само заради най-новата ни история. И аз честно вярвам, че и Румъния, и България са преминали всички необходими евроинтеграционни стъпки единствено заради духа на Копенхагенските критерии... С други думи, Румъния и България нито са били ощетявани, нито покровителствани от нашите европейски партньори.